

[Wilhelm]

ne fra regeringserklæringerne i 1964 og i 1968.

Jeg finder, at det er i orden, at hr. Erhard Jakobsen og andre mener, at man skal registrere på livet løs. Måske skal det ikke være registrerbart, hvis det er en enkelt lovlig politisk virksomhed, men hvis det er to eller tre, og især hvis de har noget at gøre med børne- og ungdomsafdelingen, så skal man selvfølgelig kunne registrere. Det er i orden, at der er nogen, der mener det. Men det er ikke i orden, at andre, der har stået bagved og lagt navn til en regeringserklæring og påstået, at den var gældende, bare accepterer, at den bliver groft overtrådt og siger, at der ikke er sket noget, og nu vil gå hen og indføre et Wambergudvalg på nogle foreteelser, der overhovedet ikke skulle kunne forekomme efter denne regeringserklæring og efter denne arbejdsdeling fra 1964.

Vi er ikke i VS tilhængere af disse afværgedagsordener. Vi mener, at dagsordener burde have til hensigt at skabe klare linjer om, hvad det er, der foregår. Det, der reelt ligger i den socialdemokratiske ordførers dagsordensforslag, er noget ganske andet. Det synes jeg vi skal have klart frem, og for at præcisere, hvad det er, der ligger i den, så synes jeg, man skal have lejlighed til at stemme for det, der egentlig ligger i den. Jeg skal derfor tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget konstaterer, at regeringen med støtte af et betydeligt flertal i tinget godkender,

at der foregår registrering af politiske modstandere alene på grund af disses lovlige politiske virksomhed,

at der foregår registrering af lovlige politiske organisationer og deres ledende medlemmer,

at »modstand mod tanken om en Europahær« anses for tilstrækkeligt grundlag for politisk registrering,

at daværende statsminister Hilmar Baunsgaards klare løfte til folketinget den 4. oktober 1968 om, at der »herefter ikke kan finde registrering sted på grund af nogen form for legal politisk virksomhed«, aldrig har været opfyldt og nu formelt er tilbagekaldt af regeringen,

at daværende forsvarsminister Erik Ninn-Hansens erklæring i folketinget den 9. oktober 1968: »Forsvarets efterretningstjeneste vil heller ikke i fremtiden foretage politisk registrering« aldrig har været opfyldt og nu formelt er tilbagekaldt af regeringen,

at FET var mindst 5 år om at udføre regeringsbeslutningen om, at eksisterende registreringer for lovlig politisk virksomhed skulle tilintetgøres,

at dette findes acceptabelt »på grund af begrænsede personaleressourcer«,

at FETs øverste chef den 10. juni 1977 uden småligt hensyn til personaleressourcer i løbet af få timer efter afsløringen i Ekstra Bladet lod hele det afgørende bevismateriale mod FET destruere,

at FETs øverste chef den 10. juni 1977 og den 13. juni 1977 bevidst vildledte den ansvarlige minister,

at ministeren gentagne gange i sommeren 1977 vildledte folketinget,

at ansatte officerer i FET billiger planer om dokumenttyveri fra et lovligt politisk parti, og

at alle de vigtigste poster i en så krævende institution som FET er besat med personer af en sådan konstitution, at de under vidneansvar kan erklære, at de intet husker om de allermest intrikate opgaver og afgørelser, de har haft med at gøre,

fortsætter tinget behandlingen af den foreliggende sag på dagsordenen.«

Formanden:

Også fremsættelse af dagsordensforslag må være indeholdt i taletiden, som her blev væsentligt overskredet.

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal også lade dette dagsordensforslag indgå i forhandlingen.

Melchior (CD):

Hvor ville jeg dog ønske, at de elektroniske medier i aften og de trykte i morgen vil have henholdsvis tid og plads til et grundigt referat af debatten her i tinget i dag, som det vil gøre det klart for den befolkning, som det jo i høj grad vedkommer, hvad det er for hensigter, der ligger – ikke mindst hos de